नतायिक्षमध् । इति राजनिर्वेष्टः ॥ ख्या गुणाः स्नीतनकण्टे द्रख्याः ॥ (यिक्षमध् इति भाषाः ।) स्नित्स्तरः, चि, (स्तायी चोष्याया दृष्टी चिति + स्नाय + स्नायितिञ्चविद्याकीत्यादिस्त्रचेण रक्

স্থানু

स्माय + स्मायितश्चिवश्चिम्भतीत्यादिस्त्रेग रक् प्रवोदरादिलात् श्चायभागस्य इ. श्वतिरुद्धः) श्चतिस्मूर्त्तिग्राजी। तत्पर्यायः। स्मेष्ठः २। इति

जटाधरः॥

खितहसितं, की, (खितश्रियेन हसितं हासं हस् + भावे काः।) खितश्रयहास्यं। इति जटाधरः॥ (ज्येष्ठानां सितहसितं मध्यानां विहसिताव-हसितं च। नीचानामपहसितं तथातिहसितध्य बढ्मेटाः॥ "मधुरखरं विहसितं सांसिश्रिरः-कम्पनमवहसितं। खपहसितं साखाद्यं विद्तिप्तां भवव्यतिहसितं"॥ इति साहित्य-र्पंगे॥)

अतिहासः, पुं, (अतिप्रयेन हासः हास्यम् अति + हस्+भावे घन्।) सप्रव्यहासः। तत्पर्यायः।

धानुस्यतः २। इति हेमचन्द्रः॥

खतीतं, नि, (खित + इण् + क्तः) भूतकानः। तच तिखो घो टी ठी विभक्तयो भवन्ति। यथा भवद्भुतभयो निष्णः क्याद्याः। क्याद्याः क्तयिक्तव-क्तिस्तः क्रमादर्त्तमागातीतभविष्यत्यु कानेषु स्यः। इति सुग्धबोधयाकर्णा॥ तस्य नद्धगादि यथा। वर्त्तमानध्वंसप्रतियोगित्वमतीतत्वं। नष्ड्नुडोरती-तत्वं। जिट्कारोव्वंक्तः परोद्यातं खतीतत्वच्च। नुडोऽतीतत्वं क्रियातिक्रमच। क्रतिविद्यगुष्णात् क्रियानिष्यत्तः क्रियातिक्रमः। क्रक्तवत्वोरती-तत्वं। इति सारमञ्जरी॥

खतीतः, चि, (खति इग् कत्तरि तः।) गतः। भूतः।

चितिकान्तः। यथा,—

" न नसं न्यूनसप्तान्दे नातीताशीतिवत्सरे"। इति वैद्यकपरिभाषा ॥ सङ्गीतशास्त्रमते मान-प्रमेदः॥

स्रतीन्त्रयं, चि, (इन्त्रियमतिकान्तम् स्रवादीति समासः।) स्रप्रवद्यं। प्रवादाविषयं। इन्त्रिया-गोचरं। इन्त्रियायाद्यं। इत्यमरः॥

("योऽसावतीयन्त्रयद्याच्चः सूच्चोऽत्यक्तः सनातनः"। इति मनुरु।

(96)

"चतीन्त्रयेव्यप्युपपन्नदर्शनो बसूव भावेषु दिखीपनन्दनः"॥ इति रघुवंग्री॥)

खतीव, या, (खालेव इव खवधारणे प्रादिसमासः, खवधतातिश्रयेऽत्यन्तातिश्रये च।) खतिश्रयः। इत्यमरः॥

("चहं हि कारणं श्रुला वैरस्थातीवमानद"॥ इति रामायणे॥)

खतीसारः, पं, खतिसाररोगः। इति वैद्यनं ॥

खतुकः, एं, (नास्ति तुका साद्यग्रं यस्य सः।) तिक-दृद्धः। इति ग्रब्दचिन्नका। तुकनारिकृते चि॥ ("राज्यक्षेन्द्रप्रभावेग स्थिया चातुक्या तथा"॥ इति रामायग्रे॥)

अतुत्त्यं,चि, (न तुत्वं सदृष्टं नञ्समासः।) निस्तत्वं। अतुपमं। वसाम्यं। चसदृष्टं। यथा,— "खतुल्यमह्ता साकं मम रामेख विग्रहः"। इति भट्टिः॥

खतुष्टिकरं, वि, (तुश्चिं सन्तोषं करोति तुश्चि + क्य + कर्त्तरि टच् उपपरसमासः स्त्रियां छीप् खतुष्टिकरी।) सन्तोषाजनकं। यथा मनुः,— "खनिर्देशस् प्रेतानं खतुष्टिकरमेव च"॥ इत्याज्ञिकतलं।

अद्धाः, स्त्री, (हप्+भावे तित् न द्वाः सन्तोषः , वज्समासः। बज्जवीदौ तु द्वातरिहतः स्वस-न्तोषकरः।) हायभावः। स्वपरितृष्टिः। स्वज्ञाभि-लाषः। यथा,—

"उम्राह्मितमः प्रवेशद इनं कद्वस्तिक्ता रसा। वर्णः पाखुविवर्जितः क्षितता कम्माणि पित्तस्यवै" इति रस्तितः ॥ सहसे नि॥

खतेजः, [स्] स्ती, (न तेजः तेजोविरोधितमः नज्समासः।) क्षाया इति राजनिर्धेयटः ॥ तेजी-रहिते चि॥

खलः, पं, प्रशिरावयवः। खण्णं। इत्युगादिकोषः॥ खलः, चि, (खति सततमनित्यतया विकारं गच्छति खत् + कन् अति सततं गच्छति खत् + कन्) पिषकः। पात्र्यः। इत्युगादिकोषः॥ खत्ट खलितको। बधे। इति कविकल्पहुमः॥ दन्य-वर्गायोपधः। ङ खिति हिषते। इति दुर्गादासः॥ खत्ता, स्त्री, (खति सततं खेहं संबध्नाति खत् + तक् खियां टाप्।) माता। च्येष्ठा मिगनी। इत्य-मरटीकायां रमानाथः॥ खत्ता मातायज्ञस्या।
' इति नानार्षकोषः॥ प्राक्ततमाषायां श्वश्रूः। इति साहित्यदर्गेग्यटीका॥

खत्तिः, स्त्री, (खत्यते सततं ककीणि सम्बध्यतेऽनया, खत् करणे क्षिन् माता च।) नाखोक्तौ ज्येस्टा भगिनी। इति गृष्ट्रहावनी।

खित्तका, स्त्री, (खित्त + स्वार्थे कन्) खिल्तका। नास्त्रीक्षी न्येष्ठा भगिनी। इति भरतः दिरूप-कोषस्य।

खतुः, एं, (खर्तात सततं गच्छति खत्+कत्तेरि न वायुः सततगन्ता पथिकः।) सूर्यः। इत्युगादि-कोषः॥

खबः, पुं, (खति प्रीवं मच्छति खत्+कत्तेरि
यत्, कविदमवादिवयेऽप्युत्समोऽप्यभिनिविधते
इति न्यायात् खन्यथा इजन्तात् प्यति खात्य इति
स्थात् हतमाभी खन्यः।) खन्यः। वैदिकप्रन्दोऽयं॥
खत्यन्तं, क्षी, (खन्तं सीमामितकान्तम् खत्यादीति
समासः।) खतिभ्रयः। यथा। खत्यन्तं कठिनौ
तथापि हृदयानन्दाय वद्योवहो। इति नर्हरि-

खायन्तकोपनः, त्रि, (खायन्तं कोपनः क्रोधश्चीनः दितोयातत्, जुप्+कर्त्तरि युच्।) खतिश्य-क्रोधी। तत्पर्यायः। चखः २। इत्यमरः॥

खत्यनामी, [न्] वि, (खत्यनं ग्रीवं गक्ति खत्यन + गम् + श्विनि उपप्रसमासः ।) खति-श्वगमनश्रीतः । ख्वितश्रीव्रगमनक्ता । तत्प-थायः । खत्यन्तिकः २ । इति हमचन्द्रः ॥ खायनाः सुकुमारः, ग्रं, (खायनाः सुकुमारः कर्म्म-धारयः।) वङ्गनीदृद्धाः। इति राजनिर्धयुटः॥

अखा

खबित्तकः, पुं, (खबन्तं ग्रच्हित खबन्त + ठन् ठस्येक इति ठस्य इकः खित सानिष्यमित्तकं कर्म्भधारयः, खितिनकटम्।) खित्रप्यममगकर्ता। खब्दन्तगमी। इति हैसचन्द्रः ॥

अवन्तीनः, चि, (अन्ताखावयः अवयीभावसमासः। अवन्तं गामी दितीयातत्पुरुषः। लक्षीं परस्य-रीगां लमत्वन्तीनतमुद्गये इति भट्टिः।) स्ट्रप्र-क्यामी। अतिभ्रयगमनभ्रीतः। इत्यसरः॥

खबस्तं, स्ती, (खबन्तः खस्तोरसः पानपत्रादौ यस्य सः।) टचासं। इति राजनिर्घयटः ॥ तेँतुन इति भाषा ॥

खायस्वपर्गी, स्ती, (खायसं पर्से पत्रं यस्याः सा जातिलात् डीम्।) लताविश्वेषः। तत्पर्यायः। तीक्षा २ काखुरा ३ विस्त्रप्रयाः ४ करवड्वस्ति भ् वयस्या ६ खरण्णवासिनी ७। खाय गुगाः! तीक्षास्त्रलं। जीक्ष्यस्विनाशिलं। वातक्वारिलं। खिक्रिक्वारिलं। गुल्बस्नेयरेगापक्वारिलस्व। इति राजनिर्वेग्टः।

श्रवस्ता, स्त्री, (श्रवनाः श्रस्तरसो यसाः सा स्त्रियां टाप्) वनवीजपूरः। मधुरतेवु। मधुटावा इति स्थाता। इति रत्नमाता॥

खालयः, पं, (खिति + इस् + भावे खच्।) स्टब्रुः। खितिकामः। दाहः। देषः। क्षच्यं। इत्यमरः॥ (''जीवितालयमापन्नो योऽनमत्ति यतस्ततः। खाकाश्रमित पङ्केन न स पापेन विष्यते॥ इति मनुः॥)

खबर्थें, क्ती, (बर्धमतिकान्तं खत्यादीति समासः।) खतिभ्रयः। तदिभ्रिके वाचिलिक्तं। इत्यमरः॥। (''लक्षाभी राममत्यर्थमुवाच द्वितकाम्यया"। इति रामायसे॥)

अव्यन्तं, चि, (अवन्तमन्यं मनान्।) यतिस्वित्। स्वतिसूद्यं। तत्पर्यायः। स्वन्तिस्दं २ सन्योयः ३ नगीयः ८ स्वगीयः ५। इत्यमरः॥

ख्याकारः, पं, (खित खाधिकोन क्याकारः तिर-क्यारः। खा + क्र + भावे घन्।) खितश्यितः। द्याकारो देष्टः कक्ष्मेया। रहद्देष्टः। खितश्यितः द्याकारो यस्य सः तिदिशिस्टः।) न्यकारः। तिर-क्यारः। इति हेमचन्द्रः॥

ख्याचारं, ज्ञी, (खाचारमतिकानं ख्यादोति समासः।) विद्याचर्यं। खाचारमतिकम्य इत्य-खयीभावसमासनिष्यतं॥

खवाचारः, पुं, (खित खनुचित खाचारः कर्मधा।) खनुचिताचारः। असङ्गताचर्यः। खाचारोङ्ख-ङ्वनं। खन्यायः॥ (खिति खनुचितः खाचार खाच-र्यां यस्य सःखन्यायाचरयाकारो।)

खायाच्यं, ति, (त्यत्तं न प्रकां खित त्यन् + प्रकार्यं-ख्यत्, कुलाभावः ।) त्यागानदः। खत्यत्तव्यं। खत्य-जनीयं। यथा, यत्तु पतितस्त्रीगमनस्य नघुत्वं प्रायश्चित्तविनेकक्षद्भिरत्तं तदत्याच्यापरं। इति प्रायश्चित्तत्त्वं॥